

09/06/2014

לכבוד:

שרת הבריאות, גב' יעל גרמן

שר האוצר, מר יאיר לפיד

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים יומיים אלה נפרוש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

לפניכם סיפורו של א', רופא בבית חולים, על קורותיו ב-2009 כשנאלץ להחליט באיזו מקרה חירום מתוך 3 לטפל קודם, והכל בגלל חוסר תקנים לרופאים נוספים במחלקות לרפואה דחופה:

"כרופא מתמחה הייתי אחראי על מחלקת האשפוז והיחידה לטיפול נמרץ באותה התורנות. הייתי הרופא היחיד! חשוב לציין כי המחלקה ויחידת טיפול הנמרץ לא נמצאות באותו בניין ולוקח לפחות 5 דקות להגיע מאחת לשנייה. כמו כן, הרופא שאחראי על היחידה לטיפול נמרץ נקרא למקרים מסכני חיים בחדר המיון במקרה שמגיע מטופל שצריך החייאה. חדר המיון נמצא בבניין של המחלקה, אך במרחק 3 דקות מהיחידה לטיפול נמרץ.

במצב זה מצאתי את עצמי בעודי מטפל בילד שטבע ביחידה לטיפול נמרץ ומנסה להשיב אותו לנשימה ולתפקוד, נקרא למיון לטפל בילד עם התקף אסטמה קשה שהונשם באמבולנס ומקבל טלפון מהמחלקה שילדה המאושפזת במחלקה החלה לפרקס ואין אף רופא שיטפל בה. מה אני עושה קודם? האם אני עוזב את הטובע? האם אני רץ למיון לטפל בילד שהגיע ממש עכשיו מונשם בניידת מד"א? האם אני רץ למחלקה לעצור את הפרקס? איך אני עושה את 3 הדברים הללו באותו הזמן?

לפי התקנות אמור להיות תורן שיכול לטפל במקרי חרום כאלו בכל אחד מהמקומות, אבל לא היו מספיק רופאים (כי לא היו מספיק תקנים לרופאים, כל התקנים של רופאים במחלקה שלי היו מלאים והיה תור להתקבל, כן - רופאים חדשים חיכו חודשים ואף יותר משנה כדי להתקבל למחלקה בה התמחיתי). במיון היה אמור להיות מתמחה בכיר, כמוני, שיועד לטפל במקרי חרום קשים, אך בהעדר תקנים - לא היו מספיק מתמחים בכירים ולכן היה במיון מתמחה זוטטר שטרם עשה סבב ביחידה לטיפול נמרץ, ואני הייתי היחיד שיכול היה לטפל במונשם שהגיע למיון. הכוון יכול להגיע רק תוך 20 דקות, ועד אז המפרקס יכול למות, והמונשם במיון יכול להסתבך והטובע - מי יטפל בטובע?

אני לא אשכח את הלילה הזה בחיים.

בקשנו שוב ושוב מהמנהלים שיוסיפו מתמחים לצוות, אך הם אמרו שאין להם אישור לתקנים נוספים, ושהאישור צריך להגיע מהנהלת בית החולים. בקשנו להיפגש עם ההנהלה, שאמרה שהמחלקה מתוקנת לפי המלצות משרד הבריאות ואין כל אפשרות להוספת תקנים אקסטרה ללא אישור מלמעלה. כתבנו למנכ"ל משרד הבריאות ולא נענינו. כתבנו גם לשר הבריאות דאז ולא נענינו.

בשביתת הרופאים בקשנו תוספת תקנים במקום הראשון בדרישותינו, אך אמרו לנו שאין זה מעניינם של הרופאים לבקש תוספת תקנים ו... שהציבור לא דרש, ולא התלונן, ושתוחלת החיים בארץ היא מהטובות במערב, אז... מה אנחנו רוצים. הוסיפו תקנים אחרי שביתת הרופאים, אך כאשר חסרו 7000 תקני רופאים בארץ נתנו אישור לתוספת של 1000 תקנים בפרק זמן של 7 שנים. בפרק זמן זה האוכלוסייה ממשיכה לגדול והעומס על חדרי המיון, המחלקות ויחידות טיפול הנמרץ רק ממשיך לגדול.

אז אני אומר מה אני רוצה - להיות מסוגל לטפל בחולה קריטי ברגע שהוא מגיע ולא להיות אחראי על 3 חולים קריטיים ב-3 מקומות שונים בבית החולים בעת ובעונה אחת. אני מבין שבשביל זה צריך להוסיף תקני רופאים, ושזה עולה כסף, אבל לאבד ילדים שאפשר להציל בגלל זה נראה לי לא מוסרי."

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חיייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם מדי יום ביומו עד כמה גרוע המצב, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המיידי,

צוות "מכתבים לבריאות"

העתקים:

חברי ועדת העבודה, הרווחה והבריאות בכנסת